

DEKRET

w przedmiocie przymusowego szczepienia ochronnego przeciwko ospie.

Art. 1. W Państwie Polskiem wszystkich mieszkańców obowiązuje przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie.

Art. 2. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciwko ospie podlegają:

- a) pierwszemu — wszystkie dzieci nowonarodzone, przyczem szczepienie u nich dokonywane być winno przed upływem pierwszego roku życia;
- b) powtórnemu — wszystkie wogóle dzieci w 7 roku życia. Zwolnione od szczepienia mogą być tylko te dzieci, które przebyły ospę naturalną, lub które w ciągu ostatnich pięciu lat przed terminem ich urzędowego powtórnego szczepienia miały zaszczeploną ospę ochronną z wynikiem dodatnim, wreszcie te dzieci, dla których szczepienie ochronne przeciwko ospie według opinii lekarza urzędowego byłoby bezwzględnie szkodliwe dla zdrowia.

Szczepienie ochronne u dzieci, zwolnionych od szczepienia we wskazanym terminie, winno być odłożone do następującego roku kalendarzowego;

- c) Wszystkie wogóle osoby dorosłe, które wskutek jakichkolwiek przyczyn nie miały jeszcze wogóle ospy szczepionej lub od 7-go roku życia nie podlegały powtórnie szczepieniu ochronnemu przeciwko ospie.

Art. 3. Szczepienie ochronne przeciwko ospie w terminach urzędowych i świadectwo o skutecznem przyjęciu się ospy są bezpłatne.

Art. 4. Przy dorocznych szczepieniach oraz w razie pojawienia się wypadku ospy naturalnej na żądanie lekarza powiatowego zarządy komunalne obowiązane są dostarczyć niezbędnych środków lekarzom i personelowi pomocniczemu dla dokonania szczepień ochronnych masowych wśród ludności (szczepienia doraźne).

Szczepienia ochronne przeciwko ospie odbywają się dwa razy do roku. Miejsca i terminy dorocznych szczepień wyznacza Ministerstwo Zdrowia Publicznego na wniosek lekarzy powiatowych wzgl. inspektorów lekarskich.

Art. 5. Nadzór nad prawidłowością szczepień ochronnych przeciwko ospie należy do lekarza powiatowego.

Art. 6. Władze komunalne obowiązane są sporządzać corocznie na dzień 1 marca dokładne listy imienne osób, podlegających szczepieniu ospy. Listy rzeczbone obejmować mają:

- a) dzieci podlegające szczepieniu według art. 2 p. a;
- b) dzieci, którym na podstawie niniejszych przepisów należało szczepić ospę ochronną w ubiegłym roku kalendarzowym, lecz ospy nie zaszczepiono z przyczyn, przewidzianych w prawie niniejszem w art. 2 p. b lub też z pogwałceniem przepisów art. 2 a—b.

Art. 7. Ministerstwo Zdrowia Publicznego zakłada w miarę potrzeby Instytuty Państwowe do wyrobu szczepionki przeciwospowej. Do szczepień ochronnych przeciwko ospie wolno używać tylko szczepionki z Państwowego Instytutu szczepienia ospy lub z jego składów, albo też z takich prywatnych zakładów krajowych, które uzyskały od Ministerstwa Zdrowia Publicznego prawo wyrobu i sprzedaży szczepionki w obrębie Państwa Polskiego.

Art. 8. Materiał do szczepienia ospy dostarczają gminom Instytuty Państwowe po cenie kosztów. Materiał do szczepień doraźnych dostarcza bezpłatnie Państwo.

Art. 9. Kto uchyla się od szczepienia ospy, nie poddaje w terminie wskazanym dzieci swych do szczepienia, przeszkadza rodzinie w poddaniu się szczepieniom ochronnym lub namawia innych do uchylecia się od szczepienia, karany jest w drodze administracyjnej przez Komisarza powiatowego na wniosek lekarza powiatowego grzywną do 200 mk. lub aresztem do 1-go miesiąca.

Również karany jest w drodze administracyjnej grzywną do 100 mk. lub aresztem do 2 tygodni, kto przyjmuje dziecko nieszczepione do szkoły albo do jakiegokolwiek zakładu.

Art. 10. Winni niezachowania lub przekroczenia przepisów, w art. 7 dekretu niniejszego zawartych, ulegają karze przewidzianej w art. 207 Kodeksu Karnego.

Art. 11. Wykonanie niniejszego dekretu polecam Ministrowi Zdrowia Publicznego.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Zdrowia Publicznego:

Janiszewski